

Gradec 30 (—9), Pameče 32 (+2), Stari trg 112 (—16), Sv. Ilj pod Turjakom 62 (—18), Razbor 45 (—11), Sv. Miklavž 37 (—2), Podgorje 80 (.), Dolič 30 (—10), Sv. Vid nad Valdekom 29 (—3), Št. Janž 48 (—4), Št. Peter 29 (+4), Sile 10 (—4).

XXI. Dekanija Nova cerkev (3·83%) šteje 636 (—98) udov. Po žup.: Nova cerkev 113 (—48), Vojnik 139 (—23), Frankolovo 37 (—1), Vitanje 73 (—15), Črešnjice 63 (+17), Dobrna 88 (—23), Šmartin v Rožni dolini 106 (.), Sv. Jošt 17 (—5).

XXII. Dekanija Vuzenica (3·62%) šteje 293 (—31) udov. Po žup.: Vuzenica 41 (—2), Trbnje 23 (.), Sv. Primož 16 (.), Ribnica 161 (—19), Vuhred 22 (—9), Sv. Anton 30 (—1).

XXIII. Dekanija Zavrč (3·47%) šteje 623 (—66) udov. Po žup.: Zavrč 139 (—3), Sv. Barbara pri Borlu 150 (—32), Leskovec 88 (—29), Sv. Trojica v Halozah 142 (.), Sv. Vid niže Ptuj 104 (—2).

XXIV. Dekanija Marenberg (2·48%) šteje 232 (—30) udov. Po žup.: Marenberg 36 (—6), Muta 60 (+10), Brezno 20 (—32), Remšnik 55 (.), Sv. Ožbalt 30 (—6), Sv. Jernej v Radvanju 8 (—3), Pernice 20 (+7), Sobota 3 (.).

Napredovale so torej samo 4 dekanije: Jarenina, Ljutomer, Maribor na des. dravskem bregu in Velika Nedelja; vse druge so nazadovale, med temi najbolj Videm za 269 udov. Prvih 10 dekanij ima nadnormalno, zadnjih 14 podnormalno število. Napredovalo je 52 župnij; med temi najbolj Jarenina za 54 udov; enakih je ostalo 14; pri vseh drugih je število Mohorjanov padlo, po nekaterih zelo zdatno, najbolj pa v Št. Juriju ob juž. železnici, kjer je izgubila družba 59 udov.

Župnija Sv. Miklavž, ki ima udov 16·68%, v laški dekaniji nosi lani pri Mohorjevi družbi v lavantinski škofiji ponosno zastavo. Častitamo njenim zavednim župljanom! Drugim župnijam pa vspodbudno kličemo: Obračajte se pridno pri letošnjem nabiranju novih udov na to zastavo, sledite jej navdušeno in skušajte jo, kolikor mogoče dosepati! Zlasti naj bo omenjena vrla župnija uzor onim, ki imajo podnormalno število. V marsikateri župniji je razmerno število naravnost rečeno zelo zelo nizko v primeri s prebivalstvom. Kaj je uzrok temu? Brez dvoma se da pri dobri volji v marsikaterem kraju mnogo storiti v tem oziru. Potrudimo se za koristno stvar, za družbo, na katero se moramo zlasti v današnjih zmedenih in za Slovence pomenljivih časih s tolažbo ozirati, in glejmo, da bo naša škofija, kakor je letos najbolj nazadovala, to leto razveselila družbo sv. Mohorja z največjim napredkom!

Gospodarske stvari.

Ptičje gnezdo.

Iskren prijatelj in branitelj ptic je izračunal in nam razložil v «P. L.», koliko je vredno ptičje gnezdo za kmete. On si predstavlja gnezdo s peterimi lačnimi mladiči. Vsak izmed teh zahteva od skrbnih starišev hrane, obilne hrane. Vsaj 50 gosenic ali druge pečenke mu že morata stara dva vsak dan nanositi, da se mali «princ» potolaži. Takih poželjivih kljunčkov pa je — smo rekli — v gnezdu pet; rabijo torej na dan vsaj 250 gosenic, katerih jim stariši nanosijo iz bližnje okolice. Nosijo jim pa hrano navadno po 4 čez ne več tednov, recimo vsaj 30 dnij. V jednom mesecu znosijo torej samo mladičem 7500 gosenic.

Vsaka gosonica je požrešna; na dan rabi najmanj toliko hrane, kolikor tehtu sama. Hrano si prav izbira; nežno cvetje sadnih dreves, mlado, sočnato listje, ki bi imelo varovati nastajajoč sad, in slične sladščice so ji po godu. Teh uniči na škodo kmetovo,

posebno če ima precej sadnega drevja, ogromno število, tako da obvisi na drevju primeroma le prav malo jabolk, hrusek. — V prej omenjenih 30 dnevih pokonča vsaka gosonica najmanj 30 cvetov, to je vsaj po jednega na dan. Onih 7500 gosenic bi torej pokončalo v onih 30 dneh 225.000 cvetov, iz katerih bi bilo pač vzrastlo precej sadja.

Koliko škodo trpi torej cela soseska že zaradi jednega ptičjega gnezda, katerega uniči in razdere ter mladiče pobere zlobna ali lahkomišelnost roka kakega fantalina, ki nima ni duha ni sluha, kaj koristijo drobni pevci nekako posredno vsem kmetijam v sosesčini. Prepovedano je tako neusmiljeno dejanje, pa je tudi nespametno; vsak tak otrok poškoduje prav občutljivo svoje lastne stariše. Kdor uvidi in verjame, koliko mrčesa ptice posebno ob času cvetja uničijo, bo pač ostro prepovedal svojim otrokom gnezda razdirati, jajca pobijati in mladiče moriti.

Kako nerodovitno drevo prisiliti k rodovitnosti?

Marsikrat raste kakšno sadno drevo posebno v rodovitnej zemlji, enako onemu v lesu, le na les in velikost. Zdi se, kakor da bi pozabilo na svoj namen, da je namreč sadno drevo. Da bi jo opomnili na to, svetujejo nekateri sadjerejci, jo v spomladi krepko otrebiti in obrezati. Marsikdaj to sredstvo res pomaga, včasih pa tudi ne. Neki pripusti kmet mi je v tem nasvetoval sledeči pomoček: «Vzami dolgo prekljo, kadar se druga drevesa obirajo in omenjeno nerodovitno drevo dobro obkleski po vejah okoli. Drugo leto boš videl, da ti bode rodilo».

Misel se mi je zdela nekaj časa smešna, ali ko sem začel bolj razmišljati, zdela se mi je pomenljiva. Spomnil sem se, da je pred več leti neko spomlad nam strašno sneg oblomil drevje. In baš tisto jesen se je ono skoraj lomilo od teže sadja. Zato velja med ljudstvom prepričanje, da je sneg, ki drevje lomi, dobro znamenje za sadno letino. Verjetno je prvo in drugo sredstvo v tem, da se drevesu zmanjša moč poganjati lesnih popkov, vsled česar nastavi sadne. O tem bi želel zvedeti mnenje raznih sadjerejcev.

Pohorski.

Sejmi. Dne 26. februarja v Brežicah (za svinje), v Poličanah (za svinje) in v Vuzenici. Dne 1. marcija v Ljutomeru, Radgoni, na Planini in v Marenbergu (za konje). Dne 2. marcija v Imenem (za svinje). Dne 3. marcija na Vranskem, v Oplotnici, Lučanah, Račah (tudi za konje), na Bregu pri Ptujju (za svinje) in v Tržiščih. Dne 4. marcija na Spod. Polskavi (za svinje).

Dopisi.

Od Sv. Križa tik Slatine. Pri zborovanju slov. katol. polit. društva dne 13. febr. je naš državni poslanec, vlč. gosp. dr. Gregorčec, v svojem čez jedno uro trajajočem govoru poročal svojim volilcem o položaju Slovencev in splošno Slovanov v državnem zboru. Nato so se vsprejele te-le resolucije:

I. Obsojamo in obžalujemo nezaslišane surovosti nemških poslancev v državnem zboru, ki so ne samo na sramoto celej državi, ampak so tudi na veliko škodo volilcem zabranile, da se najpotrebnejše predloge niso mogle obravnavati; odobrujemo pa in zahvalno priznavamo požrtvovalno vstrajnost državnozbornske večine in njenih predsednikov.

II. Obsojamo drzne in izzivajoče izgrede nemških dijakov na visokih solah, ki so iz ničevih uzrokov poslušanje predavanj ustavili in še drugim dijakom, zlasti slovenskim v Gradcu in Dunaju zahajanje k predavanjem z največjim nasilstvom branili, jih zasramovali in napadali; ter obžalujemo, da visoka vlada tukaj še zmiraj premehko postopa, namesto da bi strogo puntarske dijake in profesorje

zavrnila na njihove dolžnosti. Davkoplačevalci zalagamo prav drage visoke šole z denarjem, da bi se mladina v pravem, avstrijskem domoljubnem duhu vzgojevala, a nasprotno se politikuje, ter skozi in skozi protiaustrijsko rovarstvo podpira.

III. Z veseljem pozdravljamo zahtevam sedanjega časa najprimernejše sklepe vseh slovenske prestolnice bele Ljubljane in slov. deželnega zbora na Kranjskem, s katerim se vlada resno pozivlje, da čim prej izposluje ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani z bogoslovno, pravoslovno in modroslovno fakulteto.

IV. Jezikovno narodno vprašanje smatramo kot najnujnejše, ker dokler se ugodno in pravično ne reši, ni upati narodnega miru in tudi ne uspešnega delovanja v raznih zastopih, zlasti ne v deželnem štajarskem in v državnem zboru dunajskem. Ugodno rešitev tega vprašanja uvidevamo pa ne v ministerskih naredbah, ampak v državnem zakonu, katerega naj državni zbor sklene kot izvrševalni zakon XIX. osnovnih državnih pravic za vse narode avstrijske enakopravično.

V. Slovenskim deželnim poslancem v Gradcu, ki čast našega milega slovenskega jezika zastopajo tako krepko in neustrašeno, izražamo svojo najiskrenejšo zahvalo. Bodite neizprosni, ves narod je za Vami!

VI. Državne in deželne poslance nujno prosimo, naj si prizadevajo izposlovati večjih podpor iz deželnih in državnih dohodkov za obnovitev po trsnih uši kmalu povsodi ugonobljenih vinogradov spodnještajarskih, s pomočjo ameriškega trsovja, ter državno slovensko gospodarsko šolo, ker deželni zbor štajarski sam ničesar za Slovence v tem prevažnem pouku storiti neče.

Po zborovanju je sledila prosta zabava, katere se je lepo število odličnih zunanjih gostov iz Šmarija, Kostrivnice, Rogateca, kakor tudi iz sosedne Hrvaske, celo iz oddaljene Pregrade udeležilo. Med zabavo se je nabral za Ciril-Metodovo družbo znesek glđ. 13·50, za katero rodoljubnost se izreka vsem darovalcem srčna zahvala.

Od Št. Andraža nad Polzelo. (Mokraški upliv.) Iz tukajšnjega kraja se malokdaj kaj sliši, ker je dozdej bilo občinsko vodstvo v najboljših rokah in zaradi tega tudi po občini blaženi mir in lepa zadovoljnost. Minolo leto pa se je tudi k nam privlekla ljulika in v nezavednih kmetih tako večnila, da so na «Luč» bolj verjeli, kakor na besedo božjo. Uspeh tega delovanja demokraciev ni izostal. Hujskali so z najhujšimi lažmi, proslavljali in razširjali hudobni list «Luč» in sicer vse na tihem. Bolj neveden kmetič ali kočar ko je bil, bolj je na krivega preroka verjel. Ko je torej prišla občinska volitev, na katero je vse to prej napeljano bilo, videli smo, kam taka nezavednost pelje. K volitvi jih je prišlo toliko, da se še ne ve najstarejši tukajšnjih poštenih očetov spominjati. Volitev je pa tudi tako izpadla, da je celi stari odbor odstranjen in s samimi mokrači nadomeščen. To naredila je «Luč». Ali sveti jim tudi naj zanaprej! Iskati jim bo treba novega pisarja, pa tudi pamet, kajti do zdaj še od teh novoizvoljenih nobeden ni imel pojma o občinskem delovanju in večina je takih, da še svojega imena ne znajo pisati. Kesanje pride, ali prepozno bo! Radovedni smo zares, kako bodo kaj gospodarili. — Lansko leto smo tukaj osnovali «Bralno društvo». Lepi namen tega društva pa niso ljudje znali ceniti. Pošteni kmetje mislijo, bralno društvo ni za nas, socialisti pa mu na vseh koncih nasprotujejo. Žalostno!

Iz Šmarij pri Jelšah. (Dovolj poštene domače krvi!) Gospod urednik! Naj Vas prepričam, da Vam je v 6. št. Vašega cenjenega lista M. Krpan slabo ustregel ter poročal nekaj neresnic. Glede čitalnice se ugrabi laž s pestjo; sicer je pa to tako neslan dovtip, da pač ni vreden, da se nanj oziramo.

Dalje ni res, da bi moška podružnica sv. Cirila in Metoda spala; v pretečenem letu

je priredila večjo veselico (28. jan. 97.), ista je bila opisana tudi v Vašem listu. Glavnej družbi je doposlala lani 30. jan. gl. 71-64 in dne 5. jul. gl. 11-30. Smelo trdim, da bomo v tem letu dosegli enako lepe uspehe baš isti rodoljubi, kakor lani. Koliko podružnic pa je storilo svojo dolžnost v tej meri, dasi-ravno je delovala vsa narodna inteligenca v zlatej slogi, česar zalibože pri nas ni mogoče?

Neresnica je dalje, da bi vsi šmarijski otroci iz trga pozdravljali «kistuhant» in ne znali slovenski. Otroci v slovenskih obiteljih govore doma izključno slovensko ter pozdravljajo tudi vsakogar na ulici z najlepšim pozdravom «Hvaljen bodi Jezus Kristus». Mar niso to tudi šmarijski otroci?

Seveda je tudi v našem trgu nekaj narodnih mlačnežev, ali kje jih pa ni? Oni slovenski trg, ki ima v svoji sredi same narodne gorečnejše, naj pobere kamen in vrže na nas! Zato pa šmarijski Slovenci kličemo vsem Slovincem: «Pri nas je dovolj poštene domače krvi, daj Bog, da je bode še več!

Od Drave. (Učiteljsko društvo) mariborske okolice je imelo svoje glavno zborovanje dne 3. februarija v Mariboru. Društveni predsednik, g. naduč. J. Lasbacher, je pozdravil v odličnem številu zbrane učitelje iskreno, želeč društvu tudi v tekočem letu uspešnega delovanja z združenimi močmi v blagor šolstva in učiteljstva.

Nato je g. učitelj Davorin Lesjak iz Ruš jako zanimivo govoril o petju v ljudski šoli. Govornik je naglašal važnost in upliv petja na vzgojo mladine, kako se njej po lepem petju srce oblažuje in za vse dobro unema, navede, kako se naj petje v šoli uspešno goji s posebnim ozirom na lepe narodne in cerkvene pesmi. Govorniku so navzoči izrazili živahno pohvalo. Lani je društvo sklenilo, da se za Spodnji Štajar ustanovi učiteljski konvikt v Mariboru in bode o tem pripravljali odbor prihodnjič poročal.

Za šolski muzej, ki se ustanovi v Ljubljani v proslavo jubileja 50letnega vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa I., sklene društvo poslati prispevka 20 kron. Marljivi, dosedanji društveni odbor je nadalje za tekoče leto soglasno izvoljen.

Poročilo društvenega blagajnika, g. nadučitelja K. Kotnika iz Selnice, kakor tudi g. predsednika o društvenem delovanju minulega leta kaže, da je društvo v precej ugodnih gmotnih razmerah in da je tudi v prospěh šolstva marljivo delovalo, zlasti so se hospitacije v raznih šolah naše okolice pod vodstvom vrlega ravnatelja in okr. šol. nadzornika, g. H. Schreinerja, dobro obnesle in se bodo letos nadaljevale. Prihodnja hospitacija bode početkom meseca marcija v Hočah.

Od gornje Savinje. [Konec.] Minolo leto je podružnica slov. pl. dr. napravila pod Rinko lepo verando; Mozirsko kočjo je dala v podstrešji obiti z deskami in okoli iste narediti plot. Pomnožil se je inventar obeh koč in tudi oni sobe za turiste pri Planinšeku. Dala je na novo napraviti in popraviti več potov, razna pota je na novo zaznamenovala in nabila nove kazipotne table; stara zaznamovanja so se ponovila itd. Tudi je podružnica priredila dne 8. sept. svečanost najboljšemu poznavatelju Savinjskih planin, vseučiliškemu profesorju g. Frischauf-u, povodom njegove 60-letnice.

Ker bi bila direktna zveza Savinjske doline s soslednjimi deli Koroške velike važnosti, delovala je podružnica na to, da bi se zgradila cesta iz Solčave čez sedlo Sv. Lenarta v Železno Kapljo. V to svrhu so se odposlale peticije občin Ljubno, Luče, Solčava, okrajnega odbora, plan. društev itd. c. kr. ministerstvu notranjih zadev; držav. poslanec vit. Berks pa jih je predložil poslanski zbornici.

Podružnična knjižnica, v kateri so največ strokovna dela, ima 231 knjig, 236 fotografij raznih planinskih krajev. Nadalje 1 album, 23 panoram, 37 zemljevidov in eno šestilo za panorame. Savinjska podružnica je svoje posestvo v Logarjevi dolini prodala zadrugi

»Rinka«, ki bode postavila tam velik planinski hotel, katera naprava bode gotovo povzdignila promet v Savinjskih planinah.

Na predlog notarja g. Svetina izreče se gosp. tajniku zahvala na temeljito sestavljenem poročilu. Na to poročila podružnični načelnik, g. Fr. Kocbek, ki je ob jednom blagajnik, o gmotnem stanju podružnice. Isto je bilo še precej povoljno. Skupni dohodki leta 1897. so bili 1014 fl. 13 kr., stroški pa 1012 fl. 64 kr. prebitka torej 1 fl. 49 kr.

Zborovalcem se je predložil tudi proračun za l. 1898. Tudi načelniku kot blagajniku se je na predlog g. Svetina izreklo popolno odobrenje računov in vsestransko zaupanje.

Nato je naznanil gosp. načelnik, da je odbor v zadnji seji sklenil, predlagati občnemu zboru, naj se v proslavo 50-letnice vladanja njih prevzvišenosti milega nam vladarja Franca Jožefa I. postavi pod Ojstrico v bližini Kocbekove kočje kapelica, v kateri bi se tudi lahko maševalo. Z burnim odobravanjem se je sprejel ta nasvet in se je pooblastilo vodstvo podružnice nabirati v to svrhu prostovoljne darove.

Ta sklep je velike važnosti; kajti največ izletov se nareja navadno ob nedeljah in praznikih, ko imajo ljudje največ časa. Doslej izletniki niso mogli zadostiti verski dolžnosti, ker od Luče do Kocbekove kočje, kjer se navadno prenočuje, je dobrih 5 ur hoda. Odslej bode temu lahko opomoči, ako je med izletniki kak duhovnik. Planinsko društvo pa s tem sklepom iznova pokaže, da mu je geslo »Vse za vero, dom, cesarja« vzvišeno in sveto.

Ker se pa bode ta kapelica mogla le tedaj graditi, ako se nabere dovolj prostovoljnih doneskov, zatorej dragi bralce in cenjena bralka! — saj vesta, kaj mislim! Darove sprejema g. Fran Kocbek, načelnik »Savinjsk podruž. Slov. planin. društva« v Gornjem gradu.

Sklenila se je tudi pri tem občnem zboru, naj se odbor podružnice obrne s prošnjo na slavni okrajni zastop, da isti blagovoli kaj ukreniti za zboljšanje ceste iz Ljubnega v Luče. Na tej cesti so se preteklo leto zgodile nekateri nesreče in gotovo bode leto še več, ako se ne bode gledalo bolj na to cesto, ki je v zelo slabem stanju. Razgovarjalo se je tudi o »Gornjegrajski kočji« na Menini planini, za katero je les že posekan in zbran na stavbišču. Takoj s spomladi se bo pričelo z delom in bode ta planinska kočja najbrž že meseca julija izgotovljena, blagoslovljena in izročena svojemu namenu. —ij—

Razne stvari.

Domače.

(Papeževa slavnost.) Slavnost povodom 60-letnice mašništva in 20-letnice slavnega vladanja sv. očeta Leona XIII. je bila v nedeljo popoldne v zavodu č. šolskih sester v Mariboru. Udeležili so se je milostivi knezoškoji Mihael, ki so ob koncu navzoče razveselili s prekrasnim nagovorom v nemškem in slovenskem jeziku, preč. g. kanonik dr. J. Mlakar, čast. mariborska duhovščina ter veliko odlične gospode. Gojenke č. šolskih sester so izvrstno pele in deklamovale, zlasti so vsem dopadli slovesnostni govori v proslavo sv. očeta Leona XIII., zložil Kr. Ney. Prelepa slavnost se je končala s papeško himno.

(Bisernomašniku škofu Strossmayerju) so slovenski deželni poslanci v Gradcu poslali dne 16. febr. nastopni telegram: Ekscelenca vladika Strossmayer v Dja-kovaru! Blagovolite k dičnemu jubileju Vaše prevzvišenosti vsprejeti našo najiskrenejšo častitko. Bog ohrani Vašo prevzvišenost še nešteto število let v blagor cerkvi in slovenskim narodom! — Slovenski deželni poslanci v Gradcu: Dr. Dečko, dr. Jurčela, Lendovšek, Robič, dr. Rosina, dr. Sernek,

Vošnjak, Žičkar. — Gosp. dr. Dečko je na to dobil ta-le prisrčni odgovor: Vam i svim ostalim častnim poslanicima srdačna hvala na čestitki! Bog Vas blagoslovio i plemenite Vaše želje izpunio! — Strossmayer.

(Bela žena.) Dne 12. febr. je umrl Andrej Repolusk, bivši petošolec mariborske gimnazije, pri svojem bratu, č. g. župniku v Št. Vidu nad Valdekom. — V Pomjanu v Istri je naglo umrl č. gosp. kaplan Jožef Meglič, goreč Slovenec in dopisnik našega lista. Sveti jima večna luč!

(Iz ptujske kazine) so že davno izstopili častniki. Prihodnjo nedeljo bode to društvo imelo glavni zbor, in kakor poročila večerajšna »Tapespost«, se bodo pravila predrugačila na nemškonačijonalni podlagi. Kazina na Ptuj torej ne bo več zabavno, ampak politično društvo. In na to opozarjamo g. okr. glavarja Schererja; naj se za take reči bolj briga, kakor za neko neutralno zadevo na Slatini!

(V Konjicah) je pustni ponedeljek večer umrla dobro znana Mačkova Liza. Bila je svoje dni posebna dobrotnica nadžupni cerkvi. Sirota pa ni mislila, da bode doživela 76. leto svoje dobe. Leta 1854. je bila o priliki sv. misijona v Vitanju prešla iz rok pokoj. knezoškofa Antona Martina Slomška vezan iztis njihovega »Življenja svetnikov«. Naj bi se njena duša radovala v družbi svetnikov in svetnic božjih, katerih življenje je rajna tako rada prebirala!

(Tako je prav!) Nedavno so v Konjicah pokapali staro gospo iz trga. Za krsto je slo mnogo tržanov in tržank. To je prav, a posebne hvale vredno je to, da so mož in sinovi, (izmed katerih je eden v višji cesarski službi), stopali razoglavi v sprevedu rajne matere.

(Pustne dni) so imeli tudi v Konjicah izpostavljeno presv. Rešnje Telo. Vsako jutro je mnogo vernikov pristopilo k mizi Gospodovi, a ves dragi dan ni vtihnila molitev s petjem. Na pust popoldne so sicer nekatere šeme bobnale po trgu, a kmečki ljudje so hodili mimo njih v cerkev in iz cerkve, ne da bi jih bili pogledali. Zato so pa šeme tudi kmalu zginile.

(Srečni Kozjani!) Zakaj? Obiskal jih je v soboto zvesti oproda divjega Wolfa, plešasti in rjavi Pomer, kateremu so Kozjani o volitvi dali 7 glasov. Oglasil se je medpotoma, prišedši iz pruskih Brežic, kjer je pomagal blagoslovljati »Preussisches Heim«. Po Kozjem ga je vodil grajščinski oskrbnik kakor medveda. Okrajni sodnik pa mu je stiskal roke; najbrž ga je prosil odpuščenja, da mu lani ni oddal glasů, temveč ga zase pridržal. Tem trem se je v svoji ponižnosti pridružil občinski predstojnik. Tako so se lepo znašli pruski bratci v slovenskem trgu, kjer gotovo ni troje pristnih Nemcev.

(Kje je komisar?) Pretekli ponedeljek je bila na Vranskem volitev odbor-nikov za bolniško blagajno v Celju. K volitvi je prišlo več delavcev in delodajalcev od vseh strani; čakali so, čakali so dolgo, a čakali zaman — nikogar ni bilo, da bi bil volitev vodil. Poslednjič so sli brez volitve domov. Kaj je to? To se pravi slovensko ljudstvo za nos voditi!

(Kako se jim mudi!) Vsled znižanja zemljiškega davka je izbrisanih kar petero in to samo slovenskih veleposestnikov kozjanskega okraja iz volilne skupine veleposestva.

(Cerkven tat — zasačen.) Neki Franc K. od Sv. Miklavža pri Ormožu, je v noči dne 13. febr. z lestvico ter braninim zobom prišel k cerkvenemu oknu pri Sv. Janžu na Peči; pa o smola, neki mimogredoči mlad kmečki fant je tata zasačil, ga zgrabil ter pravici izročil.

(Nesreča.) Pri spravljanju drv po riži v grajščinski hosti »Saloh« je bil Bernard Tržan, vzgleden mladenič iz Št. Janža na Peči, dne 11. febr. od drevesa zadet ter vpricho ubit. Neprevidnost!

(Za poldnevni šolski pouk) so se odposlale 3 prošnje s 155 podpisi čast. gosp.